

1. Pán k prostře-né-mu sto - lu zve li - di
 ať jí a pi - jí spo - lu, ať ni-kdo
 ze všech stran, Kdo hle-dá novou sí - lu,
 ne - ní sám.
 ať přijme po-zvá - ní, zde občerství svou
 ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní!

2. Bůh na počátku stvořil / svým slovem celý svět /
 a štědře do něj vložil / svých darů bezpočet. / Pán
 požehnal své dary, / dal pokrm tvorům všem / a plně jeho
 slávy / jsou nebesa i zem.

3. Pak zprostřed lidstva všeho / Bůh vybral Izrael / a na
 všech cestách jeho / jej věrně provázel. / Když k Bohu
 v těžké době / lkal vyvolený lid, / slib daný ve svém slově /
 Pán přišel naplnit.

4. Bůh zjevil všemu světu, / když přijal úděl náš, /
 že Ježíš z Nazaretu / je pravý Mesiáš. / On lidi smutné
 těšil / a sytil hladové, / pro každého, kdo zhřešil, /
 měl odpuštění své.

5. Pán Ježíš v oné noci, / kdy za nás vydán byl / svou
 spasitelskou mocí / znamení učinil. / Chléb s vínem vzal,
 vzdal díky / a druhům rozdával, / pak vyzval učedníky, /
 ať totéž činí dál.

6. „Jak chléb a kalich s vínem / jsou zcela dány vám, /
 i já cele v dnešní den / se za vás vydávám. / Zlo přemůže
 dobrota, / to mějte v paměti, / vždyť tajemství života /
 je v síle oběti.“

7. Díky věrné Boží péči / smím doufat a žít dál. / On moji
 duši léčí, / tak čeho bych se bál? / Když trápí mne zlé
 činy, / jež dělám bližním svým, / Bůh odpouští mé viny, /
 jsem svobodný jen s ním.

8. Jak zrna mnohá byla / rozseta po polích / a po žni se
 spojila, / chléb jeden stal se z nich, / tak svatý Duch nás
 pojí / svou láskou nesmírnou, / už nejsme sami svoji, /
 jsme Boží rodinou.

9. Tu věčný hněv a hádky / své místo ztrácejí. / Proč stále
 hledět zpátky? / Bůh dává naději, / že vše, co paměť tíží /
 a srdce zraňuje / sám Kristus provždy smíří, / všem pokoj
 daruje.

10. Již zvednu kalich spásy / a Bohu chválu vzdám /
 za všechny světa krásy, / jež denně dostávám. / Vždyť
 dobrá pomoc Boží / mne stále provází, / Bůh svoje dary
 množí, / ať mi nic neschází.

11. Zde čerpám novou sílu, / jsem Božím hostem rád. /
 Zas půjdu k svému dílu. / Co víc si mohu přát? / Vím
 dobře, komu věřím, / má víra obstojí. / Vše teď jen láskou
 měřím, / jdu v Božím pokoji.

T: Jíří Tengler

M: Bartholomäus Helder, [Cantionale Sacrum], 1648 /
 Evangelisches Gesangbuch, 1993